

Άγιος Δημήτριος

25 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2022

Η ΓΕΝΝΗΣΗ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ

(Ματθ. β' 1-12)

(Γαλ. δ' 4-7)

Το ανερμήνευτο θαύμα

«Ετέχθη υμίν σήμερον Σωτήρ, ὅς
ἐστι Χριστός Κύριος»

Το μεγάλο γεγονός της Θείας Γέννησης του Χριστού συνιστά το ανερμήνευτο θαύμα της Θείας Οικονομίας. Χωρίζει την ανθρώπινη ιστορία στην «προ Χριστού» και στην «μετά Χριστόν» εποχή, όχι μόνο χρονολογικά αλλά κυρίως ποιοτικά και σωτηριολογικά. Η μεγάλη πατερική μορφή του Ιωάννη του Χρυσοστόμου δικαιολογημένα αποκαλεί το μεγάλο αυτό θαύμα «μητρόπολιν των εορτών». Εορτή δηλαδή που προεξάρχει όλων των άλλων γιατί αποτελεί το κατ' εξοχήν γεγονός για τη σωτηρία του ανθρώπου, ο οποίος με τη Γέννηση του Σωτήρα Χριστού εισέρχεται στο χώρο της θείας παρουσίας με αιώνια και ουράνια εμβέλεια.

Το ανερμήνευτο του θαύματος της Θείας Γέννησης κρύβει όλο το μεγαλείο ενός βιώματος και μιας θείας εμπειρίας που ανεβάζει τον άνθρωπο σε θεϊκά ύψη. Ανερμήνευτη και κρυμμένη στη βουλή του Θεού η Θεία Γέννηση, αλλά ως γεγονός φαντάζει τόσο ιστορικό και μαρτυρημένο. Οι ιστορικές καταβολές του κοσμοσωτήριου γεγονότος, μαρτυρούνται από την πρώτη στιγμή μετά την πτώση του ανθρώπου. Τότε ο Θεός απευθύνθηκε στο διάβολο και του είπε: «Έχθραν θήσω αναμέσον σου και αναμέσον της γυναικός, και αναμέσον του σπερματός σου και αναμέσον του σπέρματος αυτής· αυτός σου τηρήσει κεφαλήν και συ τηρήσεις αυτού πτέρναν». Τα λόγια αυτά απετέλεσαν και την πρώτη καλή είδηση, το λεγόμενο «Πρωτευαγγέλιο». Είναι η πρώτη ελπιδοφόρα υπόσχεση που είσπραξε ο άνθρωπος για την έλευση του Σωτήρα και την είσοδο του μέσα στην ανθρώπινη ιστορία. Από τότε η επαγγελία αυτή ανανεώθηκε στους πατριάρχες και τους προφήτες της Παλαιάς Διαθήκης, η οποία απετέλεσε το στάδιο προετοιμασίας για την εκπλήρωση του πιο σημαντικού γεγονότος στην ιστορία.

Το ευαγγελικό ανάγνωσμα της ημέρας, όπως και άλλα ιερά κείμενα, αποτυπώνουν περιγραφικά τα γεγονότα που σημαδεύουν το μεγάλο αυτό μυστήριο, το οποίο σαφώς προσλαμβάνει μυσταγω-

Α
Γ
Ι
Ο
Σ

Δ
Η
Μ
Η
Τ
Ρ
Ι
Ο
Σ

9
3,
3

F
M

S
T
E
R
E
O

γικό χαρακτήρα. Δεν είναι δηλαδή μόνο γεγονότα ιστορικής μνήμης αλλά ζωής και βιώματος μέσα στην πραγματικότητα της Εκκλησίας. Η υπέρβαση του χρόνου και η συμπύκνωσή του σ' ένα αιώνιο παρόν δίνει ακριβώς τη διάσταση του βάθους του μυστηρίου. «Σήμερα γεννάται εκ παρθένου», «Η Παρθένος σήμερα τον Υπερούσιον τίκτει». Η γενέθλιος ημέρα του Σωτήρα του κόσμου υπερβαίνει σε σημασία κάθε άλλη μέρα και επέτειο, που εορτάζουν και τιμούν οι άνθρωποι. Ανάλογη, λοιπόν, πρέπει να είναι και η λαμπρότητα του εορτασμού.

Πώς εορτάζουμε τα Χριστούγεννα

«Ετέχθη υμίν σήμερα Σωτήρ, ός εστι Χριστός Κύριος». Το Θείο Βρέφος το εν φάτνη τεχθέν απεργάζεται τη σωτηρία του κόσμου με ένα παράξενο για τον άνθρωπο τρόπο. Εισήλθε στον κόσμο με τον πιο αθόρυβο τρόπο, με φόντο την ταπείνωση της φάτνης και το πάθος του Σταυρού. Σε αντίθεση με το σημερινό εκκοσμικευμένο πνεύμα, στο οποίο κυριαρχεί η δύναμη και ο θόρυβος στις πιο εκκωφαντικές τους μορφές. Η όλη εικόνα των Χριστουγέννων παραμένει σταθερά φωταγωγημένη με την επιλογή και αποδοχή της αδυναμίας από τον ίδιο τον Θεό. Ο κόσμος που συλλαμβάνεται να είναι μαραζωμένος σ' όλες τις φάσεις και εκφάνσεις του, πλημμυρίζει τη μέρα αυτή με την ελπίδα και το χαμόγελο ενός παιδιού, του νεογέννητου Ιησού, του Υιού και Λόγου του Θεού και τη σιωπηλή αγάπη μιας στοργικής μάνας, της Θεοτόκου, η οποία εκπροσωπεί ό,τι καλύτερο και ομορφότερο διαθέτει η ανθρωπότητα.

Ο Ιησούς Χριστός με τον ίδιο παράξενο και ανερμήνευτο τρόπο έρχεται και σήμερα στις μέρες μας για να βρει κατάλυμα και στη δική μας ύπαρξη. Και όσοι μέσα μας αποδεχόμαστε την ευλογημένη παρουσία του, ανακαλύπτουμε ότι η σωτηρία δεν συντελείται μέσα από τυμπανοκρουσίες, αλλά μέσα στην αθόρυβη βίωση της αγάπης. Το μυστήριο της σωτηρίας, όπως αυτό αυθεντικά αναδύεται μέσα από την ταπεινή φάτνη, το βιώνουμε μυστικά στο λειτουργικό χρόνο σε κάθε Θεία Ευχαριστία, στη μετοχή της οποίας ανακεφαλιώνεται και κορυφώνεται το μεγαλείο της πνευματικής ζωής.

Ο Λυτρωτής Χριστός αναμένει από εμάς ν' αποτολμήσουμε το μεγάλο άλμα για να πλησιάσουμε και να εγκολπωθούμε την αγάπη του. Μάς προσκαλεί να γίνουμε ζωντανά μέλη του μυστικού Σώματός του, της Εκκλησίας. Αυτή ως φιλόστοργη μητέρα απλώνει τις αγκάλες της σ' όλη την οικουμένη. Προσφέρει τις θείες δωρεές της σε όλους ανεξαιρέτως τους ανθρώπους. Εύχεται «υπέρ του σύμπαντος κόσμου».

Μπορούμε λοιπόν να είμαστε βέβαιοι, αγαπητοί αδελφοί, ότι και πάλι αυτά τα Χριστούγεννα ο Χριστός μας προσεγγίζει με ένα μυστικό αλλά και προσωπικό τρόπο. Έρχεται να μάς προσφέρει τη δυνατότητα να γίνουμε τέκνα του Θεού της αγάπης. Ας του ανοίξουμε την πόρτα της καρδιάς μας, γιατί μόνο αυτός μπορεί να μας απελευθερώσει από την αμαρτία, την υπαρξιακή αγωνία, τη μοναξιά, την απελπισία, τα σκοτεινά αδιέξοδά μας. Μόνο αυτός μπορεί να μεταγγίσει στην ύπαρξή μας την αληθινή ειρήνη και την ελπίδα της ζωής. Τότε μπορεί να αναδύεται από τα βάθη της καρδιάς μας το «Δόξα εν υψίστοις Θεώ και επί γης ειρήνη...».

Ἀποστολικό Ἀνάγνωσμα

Ἀδελφοί, ὅτε δὲ ἦλθε τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου, ἐξαπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ, γενόμενον ἐκ γυναικός, γενόμενον ὑπὸ νόμον, ἵνα τοὺς ὑπὸ νόμον ἐξαγοράσῃ, ἵνα τὴν υἰοθεσίαν ἀπολάβωμεν. Ὅτι δὲ ἐστε υἱοί, ἐξαπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸ Πνεῦμα τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν, κρᾶζον· ἄββᾶ ὁ πατήρ. ὥστε οὐκέτι εἶ δοῦλος, ἀλλ' υἱός· εἰ δὲ υἱός, καὶ κληρονόμος Θεοῦ διὰ Χριστοῦ.

Εὐαγγελικό Ἀνάγνωσμα

Τοῦ Ἰησοῦ γεννηθέντος ἐν Βηθλέεμ τῆς Ἰουδαίας ἐν ἡμέραις Ἡρώδου τοῦ βασιλέως, ἰδοὺ μάγοι ἀπὸ ἀνατολῶν παρεγένοντο εἰς Ἱεροσόλυμα λέγοντες· Ποῦ ἐστὶν ὁ τεχθεὶς βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; εἶδομεν γὰρ αὐτοῦ τὸν ἀστέρα ἐν τῇ ἀνατολῇ καὶ ἦλθομεν προσκυνῆσαι αὐτῷ. Ἀκούσας δὲ Ἡρώδης ὁ βασιλεὺς ἐταράχθη καὶ πᾶσα Ἱεροσόλυμα μετ' αὐτοῦ, καὶ συναγαγὼν πάντας τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ γραμματεῖς τοῦ λαοῦ ἐπυνθάνετο παρ' αὐτῶν ποῦ ὁ Χριστὸς γεννᾶται. Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· Ἐν Βηθλέεμ τῆς Ἰουδαίας· οὕτως γὰρ γέγραπται διὰ τοῦ προφήτου· Καὶ σύ Βηθλέεμ, γῆ Ἰούδα, οὐδαμῶς ἐλαχίστη εἶ ἐν τοῖς ἡγεμόσιν Ἰούδα· ἐκ σοῦ γὰρ ἐξελεύσεται ἡγούμενος, ὅστις ποιμανεῖ τὸν λαόν μου τὸν Ἰσραήλ. Τότε Ἡρώδης λάθρα καλέσας τοὺς μάγους ἠκρίβωσεν παρ' αὐτῶν τὸν χρόνον τοῦ φαινομένου ἀστέρος, καὶ πέμψας αὐτοὺς εἰς Βηθλέεμ εἶπε· Πορευθέντες ἐξετάσατε ἀκριβῶς περὶ τοῦ παιδίου· ἐπὰν δὲ εὕρητε ἀπαγγείλατέ μοι, ὅπως κἀγὼ ἐλθὼν προσκυνήσω αὐτῷ. Οἱ δὲ ἀκούσαντες τοῦ βασιλέως ἐπορεύθησαν· καὶ ἰδοὺ ὁ ἀστήρ ὃν εἶδον ἐν τῇ ἀνατολῇ προῆγεν αὐτοὺς ἕως ἐλθῶν ἐστάθη ἐπάνω οὗ ἦν τὸ παιδίον· Ἰδόντες δὲ τὸν ἀστέρα ἐχάρησαν χαρὰν μεγάλην σφόδρα. Καὶ ἐλθόντες εἰς τὴν οἰκίαν εἶδον τὸ παιδίον μετὰ Μαρίας τῆς μητρὸς αὐτοῦ, καὶ πεσόντες προσεκύνησαν αὐτῷ, καὶ ἀνοίξαντες τοὺς θησαυροὺς αὐτῶν προσήνεγκαν αὐτῷ δῶρα, χρυσὸν καὶ λίβανον καὶ σμύρναν· καὶ χρηματισθέντες κατ' ὄναρ μὴ ἀνακάμψαι πρὸς Ἡρώδην, δι' ἄλλης ὁδοῦ ἀνεχώρησαν εἰς τὴν χώραν αὐτῶν.

Η φυγή στην Αίγυπτο της Υπεραίας Θεοτόκου

Όταν οι μάγοι προσκύνησαν το Χριστό, αναχώρησαν για την πατρίδα τους, χωρίς να περάσουν από το βασιλιά Ηρώδη. Τότε άγγελος Κυρίου φάνηκε σε όνειρο στον Ιωσήφ και του είπε να πάρει το παιδί με τη μητέρα του και να φύγει στην Αίγυπτο¹. Και έμειναν εκεί, μέχρι που πέθανε ο Ηρώδης, για να επαληθευθεί έτσι εκείνο που ελέγχθη διά του προφήτου Ωσηέ: «Εξ Αιγύπτου εκάλεσα τον υιόν μου» (Ωσ. ια´ 1). Μετά τη φυγή του Κυρίου στην Αίγυπτο, ο Ηρώδης έστειλε στρατιώτες και θανάτωσαν όλα τα παιδιά που ήταν στη Βηθλεέμ και τα περίχωρά της, από ηλικίας δύο ετών και κάτω. Διότι τόσο είχε υπολογίσει την ηλικία του Χριστού, Τον οποίο φοβόταν ότι θα του έπαιρνε τη βασιλεία. Επίσης, η φυγή του Κυρίου στην Αίγυπτο, κατά τον Άγιο Νικόδημο τον Αγιορείτη, φράσσει και τα στόματα των αιρετικών. Διότι, όπως λέει, αν δεν έφευγε ο Κύριος και φονευόταν από τον Ηρώδη, θα είχε εμποδισθεί η σωτηρία των ανθρώπων. Αν πάλι τον συνελάμβαναν και δεν φονευόταν, θα έλεγαν πολλοί ότι δε φόρεσε ανθρώπινη σάρκα, αλλά μόνο κατά φαντασία. Έπειτα, η φυγή φανερώνει άλλη μια φορά ότι τίποτα δεν μπορεί να ματαιώσει τα σχέδια του Θεού.

1. Ευαγγέλιο Ματαθίου, Β´ 13-18.

Τα Άγια Νήπια (περίπου 14.000)
που σφαγιασθηκαν από τον Ηρώδη

Όταν οι Μάγοι δεν επέστρεψαν στον Ηρώδη να του πουν που είναι ο Χριστός, ο πονηρός αυτός βασιλιάς μηχανεύθηκε άλλο σχέδιο για να εξοντώσει το Θείο Βρέφος. Είχε ακούσει ότι, σύμφωνα με τις Γραφές, τόπος γέννησης του Χριστού θα ήταν η Βηθλεέμ. Επειδή, όμως, δεν γνώριζε ποιος ήταν ο Ιησούς, αν βρισκόταν μέσα στη Βηθλεέμ ή στα περίχωρά της, και επειδή συμπέρανε ότι το παιδί θα ήταν κάτω από δύο χρονών, έδωσε διαταγή να σφαγούν όλα τα παιδιά της Βηθλεέμ και των περιχώρων της, μέχρι της ηλικίας των δύο ετών. Η σφαγή έγινε ξαφνικά, ώστε να μη μπορέσουν οι οικογένειες να απομακρυνθούν με τα βρέφη τους. Η εκκλησία, πολύ σωστά, ανακήρυξε Άγια τα σφαιγιασθέντα παιδιά, και είναι οι πρώτοι μάρτυρες του χριστιανισμού διότι βαπτίσθηκαν, μέσα στο ίδιο ευλογημένο αίμα του μαρτυρίου τους.

